१५ सर्गः वनतनाद्यनिमामिति नस्य लोपः अनन्तरं प्रजङ्घोराक्षसो मात्सर्य्यान्वितः सन् वालिनः पुत्रं अत्यार्द्दीत् जघान अर्द्दञ वधे आभिमुख्येन जगाम इति वा अर्द्दयातनागतियाचने अथ मत्सरः असह्यपरसम्पत्तौ मात्सर्य्ये कृपणे क्रुधीति विश्वः ॥ ११५ ॥

तस्याप्यवेभिदिष्टासौ मूर्द्धानं मुष्टिनाङ्गदः । अहार्सीच्च शिरः क्षिप्रं यूपाक्षस्य निराकुलः ॥ ११६ ॥

ज॰म॰ तस्येत्यादि । प्रजङ्घस्यापि मूर्द्धानमसावङ्गदोमुष्टिनावेभिदिष्ट अत्यर्थं भिन्नवान् भिदेर्यङन्तस्य अतोलोपः यस्य हल इति यलोपे रूपं निराकुलश्च नाम वानरः यूपाक्षस्य राक्षसस्य शिरः क्षिप्रमहार्षीत् छिन्नवान् ॥ ११६ ॥

भ॰ तस्येत्यादि। असौ अङ्गदस्तस्यापि प्रजङ्घस्यापि मूर्द्धानं मुष्टिना अत्यर्थं भिनत्ति स्म भिदेर्यङ्लुकि सिः निराकुलो नाम वानरोधूम्राक्षस्य शिरः क्षिप्रं शीघ्रं हृतवान् निराकुल इति अङ्गदस्य विशेषणं केचिदाहुः ॥ ११६ ॥

शरीरं लोहिताक्षस्य न्यभाङ्क्षीद्द्विविदस्तदा । क्रुद्धः कुम्भस्ततोऽभैत्सीन्मैन्दं सद्विविदं शरैः ॥ ११७ ॥